

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218202598
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2218202598.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Silvia Hýbelová a členov: Mgr. Fedor Benka a Mgr. Katarína Arnouldová, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: Q. K., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXXX/XX, P. W., o zaplatenie 1.389,26 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 20Csp/4/2018-113 zo dňa 25. februára 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch III. a V. r u š í a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie vo výroku I. konanie v časti o zaplatenie sumy 273,28 eur s príslušenstvom zastavil, vo výroku II. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 426,49 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 556,49 eur od 01.9.2015 do 22.05.2018, 5,05 % ročne zo sumy 491,49 eur od 23.05.2018 do 22.06.2018, 5,05 % ročne zo sumy 426,49 eur od 23.06.2018 do zaplatenia, všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku III. vo zvyšku žalobu zamietol, vo výroku IV. žalobcovi vrátil súdny poplatok vo výške 9,80 eur prostredníctvom Slovenskej pošty a.s., a vo výroku V. žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 52 ods. 1 až 4, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. d), § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, § 145 ods. 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Z vykonaného dokazovania zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako dodávateľom a žalovanou ako spotrebiteľom došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v ktorej však absentuje, resp. je nesprávne uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ), ktorá je dojednaná „do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy“. Takéto vymedzenie je ale neurčité a spôsobilé vzbudiť v spotrebiteľovi neistotu, dokedy má jeho záväzok trvať. Táto skutočnosť je v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ dôvodom, pre ktorý je potrebné považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovaná je teda povinná vrátiť žalobcovi len takú sumu, aká jej bola poskytnutá, t.j. 2.400 eur, spolu so zákonným úrokom z omeškania. Do podania žaloby žalovaná uhradila 1.843,51 eur, po jej podaní ďalších 130 eur (spolu 1.973,51 eur), preto ju súd prvej inštancie zaviazal na úhradu ostatnej nesplatennej časti úveru s úrokom z omeškania z celkovej nesplatennej sumy ku dňu úhrady jednotlivých splátok, počnúc dňom nasledujúcim po dni zosplatenia úveru (ktorý je prvým dňom omeškania). Vo zvyšku žalobu zamietol ako nedôvodnú. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v spore úspešný v 38 %, (súd prvej inštancie mu priznal 426,49 eur z uplatnených 1.115,98 eur), žalovaná potom v 62 %. Čistý úspech žalovanej predstavuje 24 % (62 % - 38 %), žalovaná si však nárok na náhradu trov konania neuplatnila, preto jej ho súd prvej inštancie nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku v časti zamietnutia žaloby a v časti nároku na náhradu trov konania podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil s poukazom na § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Uviedol, že právny názor súdu prvej inštancie, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu neuvedenia doby trvania zmluvy nie je správny a je v rozpore s čl. 10 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ako právne záväzným aktom Európskeho spoločenstva, ktorý má v zmysle čl. 7 ods. 2 Ústavy SR prednosť pred zákonom a zároveň aj v rozpore s právnym názorom vyjadreným v rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Biróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora EÚ je tak právne záväzný aj pre všeobecné súdy SR. Splatnosť jednotlivých úverových splátok bola podľa čl. 6, bod 6.1, 6.2 a 6.3 zmluvných podmienok úverovej zmluvy stranami dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej mesačnej splátky 20. dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom došlo k uzavretiu úverovej zmluvy. Úverová zmluva bola uzavretá dňa 16.6.2014, splatnosť prvej úverovej splátky, ktorej termín je navyše uvedený aj v základných náležitostiach úverovej zmluvy v čl. III s označením „Pôžička“ tak nastala 20.7.2013, konečná splatnosť úveru a doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere pri počte 60 mesačných splátok by tak za riadneho plnenia nastala dňa 20.6.2019. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je preukázané dojednanie termínov splatnosti úverových splátok a to v čl. 6, bod 6.1, 6.2 a 6.3 zmluvných podmienok úverovej zmluvy. Žalovaná ako spotrebiteľ mala možnosť bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum a termíny splatnosti všetkých splátok za účelom splnenia povinností vyplývajúcich jej z úverovej zmluvy. Termín konečnej splatnosti úveru uvedený ako 6/2019 bez akýchkoľvek pochybností aj právne nevzdelanému priemernému spotrebiteľovi poskytuje relevantnú informáciu o tom, že úver bude musieť splácať do júna 2019. V spojení s dojednaním splatnosti splátok k 20. dňu v mesiaci je termín konečnej splatnosti úveru stanovený bez potreby použitia akýchkoľvek zložitých matematických operácií. Zmluva taktiež zrozumiteľným spôsobom obsahuje aj údaj o dobe jej trvania a to v základných náležitostiach úverovej zmluvy v čl. III s označením „Pôžička“, ako aj v čl. VIII bod 8.1 zmluvných podmienok úverovej zmluvy, v zmysle ktorých sa zmluvný vzťah založený zmluvou končí splnením všetkých záväzkov klienta zo zmluvy. V prípade riadneho plnenia zmluvných povinností žalovanou by zmluvný vzťah trval do termínu konečnej splatnosti úveru k 20.6.2019. Nakoľko riadne plnenie splátok žalovanou veriteľ objektívne nevie ovplyvniť a je závislé výlučne od správania len jednej zmluvnej strany zmluvy a to dlžníka, ich právny predchodca dobu trvania zmluvy stanovil objektívne zistiteľným spôsobom, t.j. do splatenia všetkých záväzkov klienta zo zmluvy. Žalovaná ako spotrebiteľka disponovala informáciou o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru, čím bol dodržaný § 9 ods. 2 písm. f) z. č. 129/2010 Z.z. a dosiahnutý tak cieľ sledovaný týmto ustanovením zákona. Správnym procesným postupom by súd prvej inštancie žalobe vyhovel v ním upravenom rozsahu. Navrhol, aby odvolací súd na základe ustanovenia § 388 CSP rozsudok súdu I. inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 689,49 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 689,49 eur od 1.9.2015 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia podľa pomeru úspechu v spore.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací postupoval preto podľa ustanovení CSP a takto po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie je podané dôvodne.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 20Csp/4/2018 bolo zaplatenie sumy 1.389,26 eur s príslušenstvom titulom pohľadávok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 16.6.2014.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým vo zvyšku žalobu zamietol, keď považoval za nesprávne uvedenú náležitosť zmluvy

o úvere podľa §9 ods.2 písm. f) zák.č. 129/2010 Z.z. a to dobu trvania zmluvy a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

7. K odvolacej námietke žalobcu, že zmluva o úvere nie je bezúročná a bez poplatkov, lebo uvedená doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru uvedený ako 6/2019 bez akýkoľvek pochybností aj právne nevzdelanému priemernému spotrebiteľovi poskytuje relevantnú informáciu o tom, že úver bude musieť splácať do júna 2019, je nevyhnutné sa vyjadriť, že za dostačujúco uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere (č.l. 10) možno považovať aj údaj - doba trvania zmluvy, ktorá je uvedená do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy. Termín konečnej splatnosti úveru, vzhľadom na bod 6.1 a 6.2 zmluvných podmienok (prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzavretí zmluvy) v spojení s bodom III. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde je uvedené, že prvá splátka je splatná 20.7.2014, že ďalšie splátky sú splatné vždy 20. dňa v mesiaci a že termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) je 06/2019 je potrebné považovať za uvedený riadne. Určenie doby trvania zmluvy a konečnej splatnosti úveru spotrebiteľom z takto uvedených podmienok nie je spojené s neprímeranými ťažkosťami, významná je zrozumiteľnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere pre spotrebiteľa ako jeden zo základných pilierov spotrebiteľského práva. Z tohto hľadiska nie je podstatné, či význam zákonnej formulácie konečná splatnosť spotrebiteľského úveru spočíva v uvedení presného dátumu alebo konkrétneho počtu splátok spolu s ich začiatkom a frekvenciou, alebo v inom vyjadrení trvania splátkovej povinnosti spotrebiteľa. Nielen presný dátum, ale aj akékoľvek vyjadrenie konečnej splatnosti úveru a doby trvania zmluvy, ktoré prinesie zmluvná prax bude spĺňať túto zákonom stanovenú obsahovú zložku zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pokiaľ obstoí ako zrozumiteľné pre spotrebiteľa (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 23Co/174/2018 zo dňa 27.05.2019 a rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 11Co/5/2018 zo dňa 29.01.2019). Zo znenia predmetnej zmluvy je žalovanej/spotrebiteľke jasné, že posledná splátka bude v mesiaci 06/2019 v prípade riadneho splácania a v tomto termíne sa zmluvný vzťah skončí, avšak pokiaľ nebude žalovaný riadne splácať, čo nemôže žalobca ovplyvniť je zo zmluvy zrejmé, že účinky zmluvy budú trvať do splatenia všetkých záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy. Uvedená náležitosť doba trvania zmluvy tak ako je v zmluve uvedená spolu s termínom konečnej splatnosti nepredstavuje údaj, bez ktorého by sa spotrebiteľ nevedel zorientovať pri hodnotení výhodnosti alebo nevýhodnosti spotrebiteľského úveru. Z uvedeného dôvodu je zrejmé, že vyhodnotenie spotrebiteľského úveru ako bezúročný a bez poplatkov by vyznelo ako výslovný formalizmus, ktorý by mal neprímerane tvrdý dopad na postavenie dodávateľa a predstavoval by bezbrehú ochranu spotrebiteľa. Vychádzajúc z predmetných zmluvných dojednaní, odvolací súd mal za to, že uvedenie spornej náležitosti doba trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov klienta spolu s uvedením údaju v zmluve o spotrebiteľskom úvere definovaním mesiaca a roka: 06/2019 v spojení s obsahom čl. 6 zmluvných podmienok je naplnením náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

8. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietnutia žaloby vo zvyšku (výrok III.) a v napadnutej časti nároku na náhradu trov konania ako závislom výroku (výrok V.) podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude potrebné skúmať dôvodnosť nároku žalobcu v rozsahu zamietajúcej časti, keďže doposiaľ sa súd prvej inštancie dôvodnosťou nároku nezaoberal. Po doplnení dokazovania v potrebnom rozsahu súd prvej inštancie jeho výsledky riadne vyhodnotí a vo veci opätovne rozhodne, nové rozhodnutie náležite v súlade s ustanovením § 220 CSP odôvodní. V novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

9. Uvedené rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).